

РЕШЕНИЕ

№ 1315

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8774** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. М. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 10.06.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 6^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 15862 по описа за 2020 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт и прави искане за неговата отмяна. По същество поддържа, че не е безспорно установено извършеното нарушение, за което му е наложено административно наказание. Твърди, че не е имало пътнотранспортно произшествие (ПТП) на посоченото място, както и че описаната ситуация не му е позната. Касаторът допълва, че така описаната фактическа обстановка не е ясна и е достатъчно някой да се е движил пред управлявания от него автомобил или след него, да запише номера на моторното превозно средство (МПС) и да предизвика посещение на КАТ. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и Наказателно постановление (НП) №18-4332-006251/30.04.2018г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ към Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), Отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен за образуваното касационно производство,

не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 18-4332-006251/30.04.2018 г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на В. М. С. са наложени две административни наказания: 1) „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 179, ал. 2, предл. 2^{ро} от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и 2) „глоба“, в размер на 100 (сто) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП,

за това, че на 06.03.2018 г., около 08:45 часа, в [населено място] на [улица], като водач на лек автомобил марка „Ф. Шаран“ с държавен контролен номер (ДК №) СА1300ХР, регистриран на Л. М. С., с посока на движение от [улица] към [улица], като на около 200 метра преди бензиностанция „О.“ поради неспазване на достатъчно разстояние реализира ПТП в спрелия пред него лек автомобил марка „Рено К.“ с ДК [рег.номер на МПС], след което напуска мястото без да изпълни задълженията си, с което са нарушени разпоредбите на чл. 23, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №18-4332-006251 от 30.04.2018 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът С. е извършил вменените му нарушения на чл. 23, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 6^{ти} с-в.

С разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗДвП е въведено задължение за водачите на пътни превозни средства (ППС) да се движат на такова разстояние от движещото се пред тях друго превозно средство, че да могат да избегнат удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. В разпоредбата на чл. 179, ал. 2 ЗДвП е предвидено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за водач на моторно превозно средство (МПС), който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие.

Съгласно приложимата норма на чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП в случай, че между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания (буква „в“). Съдът обосновава извод, че съставът на нарушението е изпълнен само с факта, че водачът на МПС, участник в ПТП, не е останал да изясни спорни ли са обстоятелствата, при които е осъществено ПТП.

В настоящия случай със събраните писмени и гласни доказателства е безспорно установено, че на посочената в АУАН дата и час, при движение по [улица] е настъпило ПТП вследствие на неизпълнение на задължението по чл. 23, ал. 1 ЗДвП от страна на водача на лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] и последният не е изпълнил задължението си при липса на съгласие относно обстоятелствата, при които е възникнало ПТП, да остане на местопроизшествието. В хода на съдебното следствие касаторът не е оборил фактическите констатации, отразени в АУАН, както и не е установил, че ПТП е било предизвикано от виновно поведение на другия водач, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Извън горното следва да се има предвид, че съгласно изричната норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят - посочен в АУАН, са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. Касаторът не е възразил срещу констатациите в АУАН своевременно, което навежда на мисълта, че фактическата обстановка е такава, каквато е описана в него, поради което е и неоснователно възражението му, че в хода на съдебното производство не е било безспорно доказано извършване на нарушението и е налице единствено желание за търсене на застрахователно обезщетение, причинено в резултат на друго ПТП.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 10.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 6^{-ти} с-в по н.а.х. дело №15862/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

